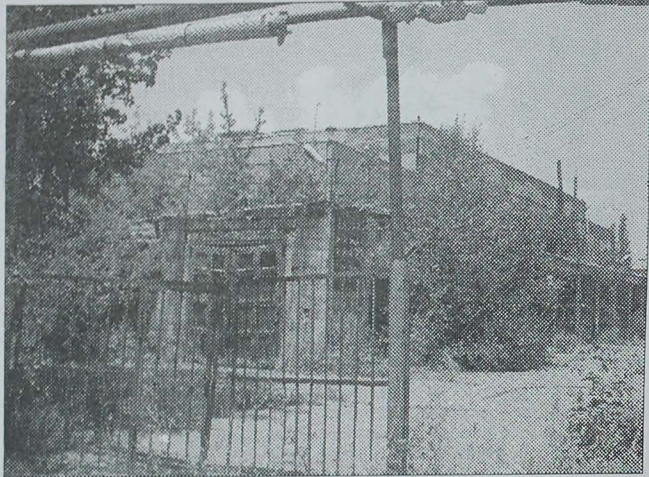

«ՔԱՆԴԿԱԾ ԵՆ ՀԱՎԱՏՆ ՈՒ ԳԱՎ ՇԻՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ»

ԳԱՎ ԽՆԱՏԻՏՈՒՄՆԵՐԻՑ ԶԱՄԵՐԻ ԶԵՆՔԵՐԸ ՎԹԱՐԱՅԻՆ ՎԻՃԱԿՈՒՄ ԵՑ

Հոկտեմբերի Արդյուլայան 2-րդ Գրքանոց, 10 տուն հասցեում գտնվում է ՀՀ ԳԱՎ ընդհանուր եւ անօրգանակյան քիմիայի ինստիտուտը: 50-ամյա դաստնություն ունեցող այս հաստատությունում նախկին շուրջ 300 աշխատակցի փոխարեն այժմ աշխատում է 111-ը, իսկ ինստիտուտի 4 մասնաշենքերը հեռու են բարեկեցիկ լինելուց: Ինստիտուտի տարածքի արյուծի բաժինը այժմ չի դատարանում գիտական հաստատությանը: Այդ հատվածում կառուցվել է մի բարձրահարկ բնակելի շենք, իսկ դրա կողքին շուտով վեր կխոյանա եւ մեկը: Մեր տեղեկություններով այս շենքերը կառուցում է իրանական մի ընկերություն:

«Առավոտը» երեկ այցելեց ինստիտուտի տարածք: Սկզբում մեզ «դիմավորեցին» բարձրահարկ «լիտարների» հողմ ու փոշին, այնուհետև ինստիտուտի գոլտրիկ այգին, որը, ցավոք, ոռոգման խնդիրների դատնառով սկսել է չորանալ: «Առավոտի» ֆոտոխցիկը ֆիքսեց ինստիտուտի շենքային «կմեռուտ» կողմերը: ՏՃՕրեն Լիկոլայ Կոչյազյանը համախառն չէր էլ ցանկանում դժգոհել՝ հույս չունենալով, որ դրանից ինչ-որ բան կփոխվի: Այնուամենայնիվ, խնդրեցինք մանրամասնել ինստիտուտի իրատար խնդիրների մասին: Լա Նշեց. «Դրատար է ինստիտուտի տարածքի ցանկատայատունը: Զանցի որ ջեռուցում չկա, բոլոր մասնաշենքերը նմանվել են այն բնակարանին, որտեղ երկար ժամանակ մարդ չի աղոթել՝ ամենուրեք բորբոս է»: Համեմատաբար քարվոր վիճակում է ինստիտուտի

վարչական մասնաշենքը, ծայրահեղ՝ գրադարանային մասնաշենքը, որտեղ լուսամուտները, տնօրենի խոսքով, ծառայում են միայն լույսի մուտքի համար, ոչ թե ցրտից կամ շոգից դաշտտայնելու: Դառնալով 4-րդ մասնաշենքի՝ դեռևս լուծման հեռավար շունեցող խնդիրներից՝ դարձնում Կոչյազյանը Նշեց. «Թերմիկ դաշիլի տաճիքը հիմնամորոգման կարիք ու-

նի. անընդհատ կաթում է: Թերմիկ դաշիլը հնարավորություն կտար մեծամասշտաբ փորձնական աշխատանքներ կատարելու, բանի որ այնտեղ ծավալային վառարաններ են սարքավորումներ կան: Դաշիլի մտատրություն ունենք կադակցող նյութերի արտադրությունը դեռ, ինչը կադակած է փորք քիմիայի հետ, որը էկոլոգիադես մաքուր է, արտանետումներ

չկան»: Խնդիրներից բացի, լրացուցիչ անհանգստություն են առաջացնում նորակառույց բնակելիները: Դարձնում Կոչյազյանը այս մասին ասաց. «Սա նույնն է, ինչ հաստոցաշինական գործարանի կողքին մանկատարտեզ կառու-

ցեն, այնինչ՝ համադատատախան գոտի ոլտի լինել, որ դաշտտայաներ ոչ միայն աղմուկից, այլև

ամեն ինչից: Օրինակ՝ Մոսկու եւ ԴԴ-ի այլ տարածքների գրական կենտրոնները կատարում են տարածքներում, անտառազոտիներում, ուստի արդյունք է են այլ... Ոչ միայն մեր շրջաններն են բանկված, այլև փորք հավատը՝ աղապայի մամր»:

Թե այս իրավիճակը ե՞րբ կվի՞ դժկար է ասել, մասնաշենքեր հաշվի առնենք, որ տարածքներում կազմելիս ԳԱ ինստիտուտներին, այսուհետև իրահանգ է իջեցվում, որ ծախսերին» հանկարծ շղիղքանի որ վստահ են՝ կատակությունից, միեւնույն է, այս տար